NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1784/2000,

annettu 11 päivänä elokuuta 2000,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Brasiliasta, Japanista, Kiinan kansantasavallasta, Korean tasavallasta, Thaimaasta ja Tšekin tasavallasta peräisin olevien tempervalurautaisten putkien liitos- ja muiden osien tuonnissa, kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ([1]) ja erityisesti sen 9 artiklan ja 10 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, joka on tehty komission kuultua neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

A VÄLIAIKAISET TOIMENPITEET

(1) Komissio otti asetuksella (EY) N:o 449/2000 ([2]), jäljempänä 'väliaikaista tullia koskeva asetus', käyttöön väliaikaisen polkumyyntitullin Brasiliasta, Japanista, Kiinan kansantasavallasta, Korean tasavallasta, Thaimaasta ja Tšekin tasavallasta, jäljempänä 'Tšekki', peräisin olevien tempervalurautaisten putkien liitos- ja muiden osien tuonnissa, kun taas vastaavien Jugoslavian liittotasavallasta ja Kroatiasta peräisin olevien tuotteiden tuonnissa tulleja ei otettu käyttöön, koska niiden markkinaosuuden oli alustavasti todettu olevan vähimmäistasoa.

B MYÖHEMPI MENETTELY

(2) Sen jälkeen, kun oli ilmoitettu niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella oli päätetty ottaa käyttöön väliaikainen polkumyyntitulli Brasiliasta, Japanista, Kiinan kansantasavallasta, Korean tasavallasta, Thaimaasta ja Tšekistä peräisin olevassa tuonnissa ja luopua väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönotosta Jugoslavian liittotasavallasta ja Kroatiasta peräisin olevan tuonnin osalta, asianomaiset osapuolet saivat pyynnöstä mahdollisuuden tulla komission kuulemiksi. Osapuolet ovat myös esittäneet kirjallisia huomautuksia väliaikaisten päätelmien johdosta.

(3) Komissio jatkoi lopullisia päätelmiään varten tarpeellisina pitämiensä tietojen hankkimista ja tarkistamista.

(4) Uusia tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien kyselyyn vastanneiden tuojien/kauppiaiden toimitiloihin:

— Jannone SA, Espanja
— Nefit BV, Alankomaat
— Thisa SA, Espanja

(5) Kaikille osapuolille ilmoitettiin niistä olennaisista seikoista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin suositella lopullisen polkumyyntitullin käyttöönottoa ja väliaikaisen tullin vakuutena olevien määrien lopullista kantamista. Lisäksi asetettiin määräaika, jonka kuluessa osapuolet voivat esittää huomautuksia tämän ilmoituksen johdosta.

(6) Osapuolten suulliset ja kirjalliset huomautukset tutkittiin ja alustavia päätelmiä muutettiin tarvittaessa niiden perusteella.

C MENETTELYN ALOITTAMINEN

(7) Eräät asianomaiset osapuolet toistivat väitteensä siitä, että tiettyjen kolmansien maiden, nimittäin Bulgarian, Puolan, Turkin ja Yhdysvaltojen, jättäminen tutkimuksen ulkopuolelle oli syrjivää ja mitätöisi tästä syystä menettelyn aloittamisen.

(8) Tältä osin voidaan vahvistaa, että Bulgarian ja Puolan osalta ei voitu aloittaa menettelyä, koska ne todisteet ja tiedot bulgarialaisten ja puolalaisten tuotteiden normaaliarvoista ja vientihinnoista, jotka valituksen tekijä toimitti samalla tavoin kuin tämän tutkimuksen kohteena olevien maiden osalta, osoittivat, että polkumyyntiä ei esiintynyt. Tuonti Yhdysvalloista ja Turkista oli käytettävissä olevien tietojen mukaan vähimmäistasoa. Tästä syystä kyseinen väite on hylättävä.

D TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

1 *Tarkasteltavana oleva tuote*

(9) Väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa tarkasteltavana olevat tuotteet määriteltiin kierteellisiksi tempervalurautaisiksi putkien liitos- ja muiksi osiksi, jäljempänä 'tempervalurautaiset liitososat' tai 'liitososat', jotka yhdistetään toisiinsa ruuvaamalla ja jotka kuuluvat CN-koodiin ex 7307 19 10. Tämä määritelmä vahvistetaan.

(10) Alustavista päätelmistä ilmoittamisen jälkeen yksi asianomainen osapuoli väitti, että tutkimuksen olisi CN-koodin 7307 19 10 lisäksi kohdistuttava myös muihin CN-koodeihin, koska tarkasteltavana olevaa tuotetta tuotiin yhteisöön myös muihin CN-koodeihin kuuluvana. Kyseinen osapuoli väitti lisäksi, että tutkimus olisi ulotettava koskemaan myös kierteettömiä liitososia, koska niitä tuotiin yhteisöön, jossa ne sitten kierteitettiin ja myytiin.

([1]) EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 905/98 (EYVL L 128, 30.4.1998, s. 18).
([2]) EYVL L 55, 29.2.2000, s. 3.

(11) Ensimmäisen väitteen osalta voidaan todeta, että tutkimuksen aikana tarkastettu tempervalurautaisten liitososien tuonti kuului kaikissa tapauksissa CN-koodiin 7307 19 10, joka menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen mukaan on tarkasteltavana olevan tuotteen yksilöivä CN-koodi. Näin ollen tässä tutkimuksessa käytetyt tuontitiedot koskevat juuri tarkasteltavana olevaa tuotetta. Jos tempervalurautaisia liitososia joissain tapauksissa tuodaan muihin CN-koodeihin kuuluvina, kyseessä täytyy olla luokitteluvirhe; asiasta ilmoitetaan asianmukaisesti tulliviranomaisille.

(12) Toisen väitteen osalta on todettava, että kierteettömät liitososat eivät vastaa tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmää. Ne ovat itse asiassa välituotteita, joita on vielä valmistettava lisää, jotta niihin saataisiin lisättyä yksi tarkasteltavana olevan tuotteen keskeisistä ominaisuuksista eli sen liitosmekanismi. Näin ollen kierteettömät liitososat eivät sellaisenaan kilpaile tarkasteltavana olevan tuotteen kanssa, eivätkä nämä tuotteet ole keskenään vaihdettavissa. Tutkimus osoitti lisäksi, että kierteittäminen on valmistusprosessissa vaihe, joka lisää merkittävästi tempervalurautaisten liitososien arvoa, erityisesti siksi, että siinä vaaditaan paljon työvoimaa. Tästä syystä kierteettömiä tempervalurautaisia liitososia ei voida pitää samana tuotteena kuin kierteellisiä tempervalurautaisia liitososia eli tarkasteltavana olevaa tuotetta.

(13) Tarkasteltavana olevaa tuotetta koskevat alustavat päätelmät voidaan edellä selostetun perusteella vahvistaa.

2 ***Samankaltainen tuote***

(14) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 13 kappaleessa komissio totesi, että yhteisön tuotannonalan tuottamat ja yhteisön markkinoilla myymät sekä asianomaisissa maissa tuotetut ja niistä yhteisöön viedyt tempervalurautaiset liitososat ovat samankaltaisia tuotteita, koska tuotteen eri lajien fyysisissä ja teknisissä perusominaisuuksissa ja käyttötarkoituksissa ei ollut eroja.

(15) Alustavista päätelmistä ilmoittamisen jälkeen tietyt asianomaiset osapuolet väittivät, että yhteisössä tuotetut ja asianomaisista maista tuodut tempervalurautaiset liitososat eivät ole samankaltaisia tuotteita, koska yhteisön tuotannonalan liitososiin käyttämä valurauta oli yleensä valkoydinvalurautaa, kun taas tuontituotteissa käytettiin mustaydinvalurautaa.

(16) Tutkimus on osoittanut, että musta- ja valkoydinvalurautaisten liitososien valmistuksessa käytetään erilaista hehkutusmenetelmää. Valkoydinvalurautaisia liitososia hehkutetaan 80—120 tuntia 1 100 asteen lämpötilassa. Mustaydinvalurautaisia liitososia hehkutetaan 50—80 tuntia 900 asteen lämpötilassa. Menetelmien erojen vuoksi tuotteiden hiilipitoisuudet ovat erilaiset; valkoydinvalurautaisissa liitososissa ei ole hiiltä enää juuri lainkaan, kun taas mustaydinvalurautaisten liitososien hiilipitoisuus on alentunut vähemmän. Tämän vuoksi valkoydinvalurautaiset liitososat ovat yleensä hieman kimmoisampia, kestävämpiä ja helpompaa galvanoida kuin mustaydinvalurautaiset liitososat, jotka puolestaan ovat helpompaa kierteittää ja sopivat jossain määrin paremmin sovelluksiin, joissa paineenpitävyydellä on merkitystä.

(17) Tutkimuksen mukaan valko- ja mustaydinvalurautaisten liitososien tuotekuvissa ei kuitenkaan ole eroja, sillä hiilipitoisuutta lukuun ottamatta ne ovat ominaisuuksiltaan hyvin samankaltaisia, niillä on samat käyttötarkoitukset ja ne voivat siten yleensä korvata toisensa. Tätä osoittaa se seikka, että tuojat/kauppiaat, jotka hankkivat sekä mustaydinvalurautaisia liitososia asianomaisista maista että yhteisön tuotannonalan tuottamia valkoydinvalurautaisia liitososia, myyvät niitä käyttäjille tekemättä eroa käytettyjen materiaalien välillä. Myöskään tuotteen käyttäjät eivät tutkimuksen mukaan tee merkittävässä määrin eroa valko- ja mustaydinvalurautaisten liitososien välillä.

(18) Tähän viittaa lisäksi se seikka, että sekä valko- että mustaydinvalurautaiset liitososat sisältyvät eurooppalaiseen standardiin EN 10242 ja kansainväliseen standardiin ISO 49, joissa määrätään tempervalurautaisten liitososien rakennetta ja käyttöä koskevista edellytyksistä. Käytettävän materiaalin laaduksi kelpaa sekä valko- että mustaydinvalurauta.

(19) Koska uusia todisteita asiasta ei ole esitetty, voidaan samankaltaista tuotetta koskevat alustavat päätelmät edellä selostetun perusteella vahvistaa.

E **KROATIAA JA JUGOSLAVIAN LIITTOTASAVALTAA KOSKEVAT PÄÄTELMÄT**

(20) Kroatian ja Jugoslavian liittotasavallan osalta voidaan vahvistaa, että Kroatiasta peräisin olevan tuonnin määrä oli 0,4 prosenttia ja Jugoslavian liittotasavallasta peräisin olevan tuonnin määrä 0,3 prosenttia yhteisön kokonaiskulutuksesta. Koska näitä tuontimääriä on pidettävä vähäpätöisinä polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96, jäljempänä 'perusasetus', 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti, menettely olisi päätettävä näistä kahdesta maasta peräisin olevien tuotteiden tuonnin osalta.

F **POLKUMYYNTI**

1 ***Markkinatalousmaat***

1.1 **Normaaliarvo**

1.1.1 *Perusasetuksen 18 artiklan soveltaminen*

(21) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen 3.4 jaksossa todettiin, vientiä harjoittaville tuottajille osoitettuun komission kyselyyn vastasi vain yksi japanilainen yritys ja siihen etuyhteydessä oleva tuoja. Kyseisen japanilaisen yrityksen toimittamat tiedot olivat kuitenkin puutteellisia ja joissakin tapauksissa virheellisiä, joten päätelmät oli tehtävä perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti. Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen näitä päätelmiä tarkasteltiin uudelleen. Tämä johti merkittäviin tarkistuksiin alustavasti määritetyn normaaliarvon osalta.

(22) Thaimaalainen vientiä harjoittava tuottaja, jonka osalta normaaliarvo määritettiin perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 96 kappale), katsoi, että komission olisi harkittava uudelleen päätöstään käyttää käytettävissä olevina tietoina suurinta kyseisen viejän myyntitapahtumien osalta todettua polkumyyntimarginaalia silloin, kun muille thaimaalaisille yrityksille vahvistettuja normaaliarvoja ei voitu käyttää.

(23) Tämä näkemys hylättiin. Perusasetuksen 18 artiklan soveltamista pidetään tässä tapauksessa asianmukaisena ja tarpeellisena, koska halutaan välttää yhteistyöstä kieltäytymisen palkitseminen ja varmistaa oikeudenmukainen kohtelu kaikille muille, menettelyssä yhteistyössä toimineille osapuolille.

1.1.2 *Kotimarkkinamyyntiin perustuva normaaliarvo*

(24) Brasilialainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että perusasetuksen 2 artiklan 2 kohta velvoittaa komission tutkimaan, ovatko Brasilian kotimarkkinoilla myytyjen tuotelajien hinnat edustavia niiden lajien osalta, joiden kotimarkkinamyynti on vähemmän kuin viisi prosenttia yhteisöön vietäväksi myydystä määrästä. Se väitti myös, että koska kyseisen myynnin keskimääräinen voittomarginaali oli suhteellisen korkea, sen hinnat olivat edustavia ja niitä olisi pitänyt käyttää normaaliarvon määrittämisessä.

(25) Yhteisön toimielinten vakiintuneena käytäntönä on jättää normaaliarvon määrittämisen ulkopuolelle niiden tuotteiden tai tuotelajien hinnat, joita ei myydä edustavassa määrin. Komissio pitää myyntiä riittävän edustavana normaaliarvon määrittämisen perustaksi vasta, kun myynnin määrä vastaa vähintään käytettyä 5 prosentin kynnysarvoa. Tavanomaisesta käytännöstä poikkeamiseen ja 5 prosentin kynnysarvon alittavan myyntimäärän huomioon ottamiseen ei tässä tapauksessa ollut mitään syytä.

(26) Kyseinen brasilialainen vientiä harjoittava tuottaja totesi, että komissio käytti erilaisia ja epäjohdonmukaisia menetelmiä määrittäessään rahoituskustannusten ja muiden myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten osuuden toisaalta samankaltaisen tuotteen liikevaihdon perusteella ja toisaalta kokonaisliikevaihdon perusteella.

(27) Tätä väitettä ei voida hyväksyä. Tutkimuksesta kävi ilmi, että kyseinen vientiä harjoittava tuottaja ei pystynyt osoittamaan, että kyselyvastauksessa annetut tiedot olivat oikeita ja luotettavia, mistä syystä komission oli rahoituskustannuksia ja muita myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia määrittäessään pakko käyttää käytettävissä olevia tietoja perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti. Lisäksi ei voitu osoittaa, etteikö komission noudattamalla menetelmällä olisi kohtuullisen hyvin pystytty määrittämään tuotteen myyntiin liittyviä kustannuksia.

(28) Tšekkiläinen vientiä harjoittava tuottaja piti vääränä komission tapaa kohdella tuotantoyritystä, joka samalla myi tarkasteltavana olevaa tuotetta kotimarkkinoilla, ja siihen etuyhteydessä olevaa ja sen kokonaan omistamaa kotimaista myyntiyhtiötä yhtenä taloudellisena yksikkönä. Se katsoi, että komission ei olisi pitänyt käyttää molempien yritysten myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia tuotantokustannuksia määrittäessään, koska yritykset myivät tuotetta kaupan eri portaille.

(29) Yhteisön toimielinten tavanomaisena käytäntönä myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten osalta on ottaa huomioon kaikki tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon ja myyntiin liittyvät kustannukset siitä riippumatta, ovatko kustannukset syntyneet yhdessä yrityksessä vai kahdessa tai useammassa, yhden yksikön muodostavassa yrityksessä. Tutkimuksesta kävi lisäksi ilmi, että asianomaisille keskenään etuyhteydessä oleville yrityksille oli tunnusomaista se, että eri oikeussubjektien kustannuksia ei erotettu selkeästi toisistaan. Tämä tuli vahvistetuksi tarkastuskäynnin aikana, jolloin voitiin todeta, että etuyhteydessä oleva myyntiyhtiö kirjasi tileihinsä kuluja, jotka todellisuudessa liittyivät tuotantoyrityksen toimintaan. Alustavassa tutkimuksessa käytetty menetelmä voidaan tästä syystä vahvistaa.

1.1.3 *Laskennallinen normaaliarvo*

(30) Brasilialainen vientiä harjoittava tuottaja piti vääränä menetelmää, jota käytettiin voittomarginaalin määrittämisessä normaaliarvoa muodostettaessa. Se katsoi, että huomioon olisi otettava ainoastaan niiden tuotelajien kotimarkkinamyynti, joita oli myyty edustavia määriä suhteessa vietyihin määriin. Se väitti lisäksi, että laskelmien ulkopuolelle olisi pitänyt jättää kotimarkkinoilla myydyt tuotelajit, joita ei myyty lainkaan vientiin, ja tietyt kotimarkkinoilla myydyt tuotelajit, jotka olivat eri tavalla kierteitettyjä kuin yhteisöön viedyt tuotteet. Yritys esitti myös, että jälkimmäisten lajien voittomarginaalia olisi ainakin pitänyt oikaista, koska niiden voittomarginaali oli sen mukaan suurempi. Lopuksi se väitti, että tappiollista myyntiä ei olisi pitänyt jättää huomiotta voittomarginaalia määritettäessä.

(31) Normaaliarvon muodostamisessa käytetty voittomarginaali on määritetty perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan mukaisesti eli käyttäen tosiasiallisia tietoja, jotka pohjautuivat kyseisen brasilialaisen vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen myyntiin tavanomaisessa kaupankäynnissä. Varmistaakseen, että myynti oli tapahtunut tavanomaisessa kaupankäynnissä, yhteisön toimielimet noudattivat väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 23 kappaleessa selostettua vakiintunutta käytäntöään, jonka mukaan tietyn tuotelajin tappiollinen myynti otetaan huomioon voittoa koskevissa laskelmissa, paitsi jos sen osuus on vähintään 20 prosenttia kyseisen lajin kotimarkkinamyynnin kokonaismäärästä. Tietoja, jotka oikeuttaisivat tavanomaisesta käytännöstä poikkeamiseen, ei ole toimitettu, joten alustavat tulokset voidaan vahvistaa.

(32) Yhteistyössä toiminut korealainen yritys väitti, että komission kotimarkkinamyynnin voittomarginaalin laskemisessa käyttämä menetelmä oli virheellinen, mistä syystä laskennallisten normaaliarvojen muodostamisessa käytettiin kohtuuttoman suuria marginaaleja.

(33) Laskennallisen arvon muodostamisessa käytetty voittomarginaali on perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan ja yhteisön toimielinten vakiintuneen käytännön mukaisesti laskettu, kaikesta tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneesta kotimarkkinamyynnistä saatu tosiasiallinen, tarkasti määritelty voitto.

(34) Sama korealaisyritys katsoi myös, että tietyt kotimarkkinamyyntiin liittyvät myyntikustannukset olisi jätettävä normaaliarvon muodostamisessa käytettyjen myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten ulkopuolelle.

(35) Kyseiset kotimarkkinamyynnistä aiheutuneet kustannukset (pakkaus- ja kuljetuskustannuksia) oli kuitenkin jo vähennetty kokonaismäärästä normaaliarvon ja vientihinnan välisen tasapuolisen vertailun varmistamiseksi. Näiden kotimarkkinoilla aiheutuneiden kustannusten osalta oli pyydetty oikaisuja, jotka myös tehtiin. Väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa käytetty menetelmä oli siten oikea ja voidaan tästä syystä vahvistaa.

(36) Kyseinen korealainen yritys väitti, että tiettyjen vientiin menevien tuotelajien osalta, joita ei myyty kotimarkkinoilla, normaaliarvo olisi pitänyt laskea niitä läheisesti muistuttavien tuotelajien kotimarkkinamyynnissä käytettyjen hintojen perusteella.

(37) Tämä väite voidaan periaatteessa hyväksyä. Eräät kotimarkkinoilla riittävässä määrin myydyt tuotelajit, joiden väitettiin vastaavan tuotelajeja, joita ei myyty lainkaan kotimarkkinoilla, erosivat kuitenkin näistä merkittävästi sekä valmistuskustannusten että sellaisten fyysisten ominaisuuksien osalta kuin paino, aukon suuruus jne. Jotta komissio olisi voinut käyttää näitä hintoja normaaliarvoa vahvistaessaan, sen olisi pitänyt määrittää ja soveltaa lukuisia merkittäviä oikaisuja. Tästä syystä pääteltiin ja vahvistettiin, että laskennallisten normaaliarvojen käyttö on tällaisissa tapauksissa tarkin ja tarkoituksenmukaisin normaaliarvon määritysperusta.

1.2 **Vientihinta**

(38) Brasilialainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että siihen etuyhteydessä olevan, yhteisöön sijoittautuneen tuojan kautta tapahtunut vientimyynti jätettiin aiheettomasti laskelmien ulkopuolelle.

(39) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 41 kappaleessa todettiin, että kyseisen myynnin osuus viennistä on vähäpätöinen, eikä sillä siis ole voinut olla olennaista vaikutusta päätelmiin. Polkumyyntilaskelmat, joista etuyhteydessä olevan tuojan kautta myydyt määrät on jätetty pois, kattavat itse asiassa 97 prosenttia yhteisöön viedystä kokonaismäärästä, joten määrä on täysin edustava. Tästä syystä katsotaan, että kyseisen myynnin jättäminen laskelmien ulkopuolelle on oikeutettua.

1.3 **Vertailu**

(40) Brasilialainen vientiä harjoittava tuottaja piti vääränä sitä, että komissio ei käyttänyt tuotelajit yksilöiviä tuotevalvontanumeroita normaaliarvojen ja vientihintojen vertailussa, kuten kyselylomakkeessa oli esitetty.

(41) Alun perin esitettyjä tuotevalvontanumeroita ei todellakaan säilytetty. Tämä johtuu siitä, että yrityksen toimitiloissa suoritettu tarkastus osoitti, että ominaisuuksiltaan ja tästä johtuen myös kustannuksiltaan ja markkina-arvoltaan erilaisia tuotelajeja oli ryhmitelty saman tuotevalvontanumeron alaisuuteen. Koska normaaliarvoa ja vientihintaa haluttiin verrata tasapuolisesti ja tarkasti perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdassa edellytetyllä tavalla, käytettiin yrityksen sisäistä tuoteryhmittelyä. Tämä johti täysin samanlaisten tuotelajien normaaliarvojen ja vientihintojen vertailuun.

a) Fyysiset ominaisuudet

(42) Kyseinen brasilialainen vientiä harjoittava tuottaja pyysi myös oikaisun tekemistä koti- ja vientimarkkinoilla myytyjen tuotelajien fyysisten ominaisuuksien erojen mukaisesti.

(43) Fyysisten ominaisuuksien erojen huomioon ottaminen ei tässä tapauksessa kuitenkaan ollut perusteltua, koska vertailu koski täysin samanlaisten tuotelajien normaaliarvoja ja vientihintoja. Jos kotimarkkinoilla ei myyty tiettyjä vientiin meneviä tuotelajeja täysin vastaavia lajeja edustavassa määrin ja tavanomaisessa kaupankäynnissä, niiden normaaliarvo muodostettiin laskennallisesti vietyjen tuotelajien valmistuskustannusten perusteella, joten näidenkään lajien välillä ei ollut fyysisiä eroja, joiden vuoksi olisi tarvittu lisäoikaisuja.

(44) Yksi thaimaalainen vientiä harjoittava tuottaja vastusti yhteisön toimielinten päätöstä hylätä pyydetty kaupan porrasta koskeva oikaisu (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 105 kappale). Se väitti, että tiettyjen tuotelajien fyysiset ominaisuudet aiheuttivat hintaeroja.

(45) Vaikka yritys ilmoitti pyytävänsä kaupan porrasta koskevaa oikaisua, kyseessä oli itse asiassa fyysisten ominaisuuksien erojen huomioon ottamista koskeva pyyntö. Sen jälkeen, kun komission alustavista päätelmistä oli ilmoitettu, yritys muutti kyselyvastauksessa esittämäänsä pyyntöä merkittävästi siten, että se koski muita fyysisiä ominaisuuksia kuin alun perin ilmoitettuja. Menettely oli kuitenkin jo edennyt niin pitkälle, että yhteisön toimielimet eivät enää pystyneet tarkistamaan tämän uuden hintaeroja koskevan väitteen paikkansapitävyyttä. Tämän suhteen olisi huomattava, että viejälle lähetetyssä kyselylomakkeessa ilmoitettiin selvästi, että pyynnöt oli esitettävä niin yksityiskohtaisesti ja ajoissa, että komissiolla oli mahdollisuus tutkia ne. Näin ollen pyyntö hylätään ja alustavat päätelmät vahvistetaan.

b) Tuontimaksut ja välilliset verot (nk. tullinpalautusjärjestelmä)

(46) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 47 kappaleessa ilmoitettiin, brasilialaisen vientiä harjoittavan tuottajan esittämää oikaisupyyntöä, joka koski tiettyjen välillisten verojen palautusten huomioon ottamista normaaliarvoa määritettäessä, tarkasteltiin lähemmin. Tarkastelun tuloksena pääteltiin, että yrityksen pyyntö oli liioiteltu ja perusteeton. Se välillisten verojen määrä, joka tosiasiallisesti palautettiin yhteisöön suuntautuneen vientimyynnin yhteydessä ja joka samanaikaisesti kannettiin kulutettaessa tuotetta Brasiliassa, oli vain murto-osa pyydetystä oikaisumäärästä. Alustavasti tehtyä oikaisua tarkastettiin näin ollen tätä tulosta vastaavasti.

c) Kaupan porras

(47) Brasilialainen ja tšekkiläinen vientiä harjoittava tuottaja pyysivät uudelleen, että normaaliarvoon tehtäisiin oikaisu kaupan portaiden erojen mukaisesti yhteisössä olevalle OEM-asiakkaalle suuntautuvan myynnin osalta.

(48) Nämä oikaisut tehtiin yritysten toimitettua asiasta lisätietoja. Oikaisut tehtiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan d alakohdan ii alakohdan nojalla, koska yritykset eivät myyneet asianomaista tuotetta molemmissa portaissa kotimarkkinoillaan.

d) Luottokustannukset

(49) Yhteistyössä toiminut korealainen yritys väitti, että sille ei aiheutunut luottokustannuksia vientimyynnistä, mistä syystä laskelmia olisi tarkistettava tätä vastaavasti.

(50) Tämän väitteen todettiin olevan ristiriidassa yrityksen kyselyvastauksen kanssa. Komissio otti huomioon yrityksen kyselyyn antamassaan vastauksessa ilmoittamat maksuehdot, jotka koskivat sekä yhteisössä että Koreassa olevia asiakkaita. Pyyntöön ei näin ollen suostuttu.

e) Valuutan muuntaminen

(51) Brasilialainen vientiä harjoittava tuottaja katsoi, että komission olisi pitänyt käyttää päivittäisiä valuuttakursseja eikä kuukauden keskikursseja.

(52) Koska Brasilian real oli devalvoitunut merkittävästi tammikuussa 1999 ja tällä oli ollut huomattava vaikutus polkumyyntilaskelmiin, tämä näkemys hyväksyttiin ja lopullisissa polkumyyntilaskelmissa käytettiin poikkeuksellisesti päivittäisiä kursseja.

(53) Sama vientiä harjoittavatuottaja väitti, että komission olisi pitänyt käyttää kauppalaskun maksupäivän valuuttakurssia eikä laskutuspäivän kurssia.

(54) Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan j alakohdassa säädetään, että valuutan muuntamisessa on käytettävä myyntipäivän vaihtokurssia, ja myyntipäiväksi katsottiin tässä tapauksessa laskun päivämäärä. Vaihtoehtoisesti voidaan käyttää sopimuksen tai tilauksen päivämäärää tai tilauksen vahvistamispäivämäärää, jos ne kuvastavat paremmin olennaisia kauppaehtoja. Maksupäivän valuuttakurssia ei kuitenkaan voida käyttää. Väite oli näin ollen hylättävä.

2 ***Muut kuin markkinatalousmaat***

2.1 **Yksilöllinen kohtelu**

(55) Kuten väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa ilmoitettiin, komissio on tutkinut tarkemmin yhden kiinalaisen tuottajan yksilöllistä kohtelua koskevaa pyyntöä.

(56) Yritys myi tutkimusajanjaksona suurimman osan vientiin tarkoitetusta tuotannostaan kiinalaiselle valtion omistuksessa olevalle kauppayhtiölle. Näin ollen se ei pystynyt vaikuttamaan vientimyyntinsä hintoihin, määriin tai määränpäähän. Näistä asioista päätti täysin valtion omistama kauppayhtiö. Lisäksi vientitoimia koskevat tiedot olivat erittäin puutteellisia erityisesti siltä osin, kuin oli kyse kauppayhtiön myynnistä yhteisössä oleville asiakkaille koska kyseinen kauppias ei toiminut yhteistyössä.

(57) Toinen kiinalainen tuottaja väitti olevansa täysin riippumaton valtiosta ja painotti, että sen asema yksityisenä yrityksenä takasi, että tullin kiertämisen vaaraa ei ollut.

(58) Tässäkin tapauksessa yrityksen vienti tapahtui pääosin kiinalaisen valtion omistuksessa olevan kauppayhtiön kautta, eikä yrityksellä ollut mitään tietoa kyseisen kauppiaan yhteisön asiakkailta veloittamista hinnoista. Tätä valtion vaikutusvaltaa pidettiin riittävänä aiheuttamaan koko maata koskevan tullin kiertämisen vaara tulevaisuudessa, jos tälle yritykselle vahvistettaisiin yksilöllinen tulli. Näin ollen väitettä ei voitu hyväksyä.

(59) Kolmas yritys väitti vielä, että komissio sovelsi yksilöllistä kohtelua koskevia sääntöjä syrjivästi kieltäytyessään myöntämästä sille kyseistä kohtelua, vaikka sellainen oli myönnetty toisessa samanlaisessa tapauksessa. Se väitti, että siltä kiellettiin yksilöllinen kohtelu sen vuoksi, että siihen sovellettiin tiettyjä ulkomaisia sijoituksia koskevia lakeja, joissa säädetään veronpalautuksista ja palkkojen määräämisperusteista; yksilöllinen kohtelu oli sen mukaan kuitenkin myönnetty muissa polkumyynnin vastaisissa menettelyissä osallisina olleille muille yrityksille, vaikka niitä koskivat samat lait.

(60) Yritys oli perustettu nimenomaan tuloveroetuuden saamiseksi. Tämä veroetuus myönnetään vain yrityksille, jotka vievät maasta vähintään 70 prosenttia tuotannostaan, ja tutkimus osoitti, että tätä raja-arvoa sovelletaan täysin käytännössä. Tämän perusteella päätettiin, että yritykseen ei voida soveltaa yksilöllistä kohtelua. Syrjintää koskevasta väitteestä todettakoon lisäksi, että yhdellekään vastaavassa tilanteessa olevalle yritykselle ei ole myönnetty yksilöllistä kohtelua.

(61) Edellä selostetun perusteella päätellään, että kyseiset kolme kiinalaisyritystä eivät pystyneet osoittamaan olevansa niin itsenäisiä suhteessa viranomaisiin, että koko maata koskevan tullin kiertämisen vaaralta vältyttäisiin. Tästä syystä niiden yksilöllistä kohtelua koskevat pyynnöt hylätään.

3 ***Tutkittujen yritysten polkumyyntimarginaali***

(62) Yhteistyöhön osallistuneiden ja osallistumattomien yritysten osalta päätettiin soveltaa väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa selostettuja menetelmiä, koska asianomaiset osapuolet eivät esittäneet asiasta huomautuksia.

(63) Lopulliset polkumyyntimarginaalit ilmaistuina prosentteina cif-tuontihinnasta yhteisön ajalla ovat seuraavat:

3.1 **Brasilia**

Indústria de Fundição Tupy Ltda: 34,8 %

Muut: 34,8 %

3.2 **Tšekki**

Moravské Zelezárny a.s.: 26,1 %

Muut: 26,1 %

3.3 **Japani**

Hitachi Metals Ltd: 47,3 %

Muut: 65,7 %

3.4 **Korea**

Yeong Hwa Metal Co. Ltd 13,4 %

Muut: 23,4 %

3.5 **Thaimaa**

BIS Pipe Fitting Industry Company Ltd 22,1 %

Siam Fittings Co. Ltd.: 12,4 %

Thai Malleable Iron & Steel Co. Ltd 6,3 %

Muut: 22,1 %

3.6 **Kiinan kansantasavalta**

Kaikki yritykset: 49,4 %

Kroatia ja Jugoslavian liittotasavalta

(64) Koska todettiin, että Kroatiasta ja Jugoslavian liittotasavallasta peräisin olevan tuonnin markkinaosuudet olivat vähimmäistasoa, päätettiin, ettei kyseisistä maista tulevan tuonnin osalta lasketa polkumyyntimarginaalia.

G **YHTEISÖN TUOTANNONALAN MÄÄRITELMÄ**

(65) Kaksi asianomaista osapuolta toisti väitteensä siitä, että koska yksi yhteisön tuottaja toi tarkasteltavana olevaa tuotetta tietyistä asianomaisista maista eli Kiinasta ja Thaimaasta, sitä ei pitäisi lukea kuuluvaksi yhteisön tuotannonalaan. Lisäksi eräät asianomaiset osapuolet väittivät, että tietyt yhteisön tuottajat toivat tempervalurautaisia putkien liitososia tietyistä muista kolmansista maista, nimittäin Bulgariasta ja Turkista, mistä syystä niitäkään ei tulisi pitää osana yhteisön tuotannonalaa.

(66) Ensimmäisen väitteen osalta voidaan todeta, että komissio suoritti lisätutkimuksia asiassa. Mainitusta tuonnista ei kuitenkaan saatu mitään näyttöä.

(67) Toisen väitteen osalta tutkimus vahvisti, että vaikka tuontia on tietyissä tapauksissa esiintynyt, sen määrä on vähäinen suhteessa asianomaisten yhteisön tuottajien yhteisössä tuottamiin ja myymiin määriin, joten kyseinen tuonti ei vaikuta näiden tuottajien asemaan samankaltaisen tuotteen tuottajina yhteisössä.

(68) Nämä väitteet olisi näin ollen hylättävä. Näistä syistä ja koska esille ei ole tullut muita uusia tietoja, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 133—134 kappaleessa esitetyt yhteisön tuotannonalan määritelmää koskevat päätelmät voidaan vahvistaa.

H **VAHINKO**

1 *Tuonti asianomaisista maista*

1.1 **Tarkasteltavana olevan tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi**

(69) Asianomaiset osapuolet totesivat uudelleen, että niiden tuontia ei pitäisi arvioida kumulatiivisesti yhdessä muun tarkasteltavana olevan tuonnin kanssa. Näitä väitteitä tarkasteltiin lähemmin perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa vahvistettujen edellytysten perusteella.

1.1.1 *Brasilia*

(70) Brasilialainen vientiä harjoittava tuottaja toisti väitteensä, jonka mukaan Brasiliasta peräisin olevien tempervalurautaisten liitososien tuontia ei pitäisi kumuloida muista asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin kanssa, koska kaupan rakenne ja erityisesti tuontimäärät ja hinnoittelu olivat erilaisia.

(71) Olisi huomattava, että Brasilian osalta määritetty polkumyyntimarginaali on huomattava. Tuonnin määrä oli tutkimusajanjaksona 4 188 tonnia, mikä vastaa 6,9 prosentin markkinaosuutta, joten sitä ei voida pitää vähäpätöisenä.

(72) Tuotujen tuotteiden välisten kilpailuedellytysten sekä tuotujen tuotteiden ja yhteisön samankaltaisen tuotteen välisten kilpailuedellytysten lisätarkastelu osoitti, että vaikka Brasiliasta ja muista asianomaisista maista peräisin olevien tuotteiden tuonnin määrien kehitys ei aina ollutkaan täysin samanlaista tarkastelujakson aikana, erot eivät olleet niin suuria, että kumulatiivisesta arvioinnista olisi syytä luopua. Brasiliasta peräisin olevan tuonnin todettiin kehittyneen epätasaisesti, mikä vastaa eräistä muista tarkasteltavina olevista maista kuten Japanista, Etelä-Koreasta ja Thaimaasta peräisin olevan tuonnin kehitystä. Myös Brasiliasta peräisin olevien tuotteiden hinnat vaihtelivat: ne nousivat noin 13 prosenttia vuosina 1995—1996, laskivat vuosina 1996—1998 vähitellen, yhteensä noin 10 prosenttia, ja nousivat sitten jälleen noin kaksi prosenttia vuoden 1998 ja tutkimusajanjakson välillä. Vastaavia hintavaihteluja oli havaittavissa myös lähes kaikkien muiden asianomaisten maiden osalta. Vaikka hinnat eivät siten tarkastelujakson aikana aina olleetkaan samanlaisia, niiden erot eivät olleet niin suuria, että se oikeuttaisi luopumaan kumulatiivisesta arvioinnista.

(73) Kaikkien asianomaisten maiden yritykset käyttävät samoja tai samankaltaisia jakelukanavia, mitä tukee se seikka, että eräät kauppiaat hankkivat asianomaista tuotetta sekä tarkasteltavina olevista maista että yhteisön tuottajilta.

(74) Brasiliasta tuotujen tuotteiden ja yhteisössä tuotettujen tuotteiden tuotekuvissa ei tutkimuksen mukaan ole eroja, mitä osoittavat myös edellä mainitut yhtäläisyydet jakelukanavissa.

(75) Näistä syistä päätellään, että Brasiliasta ja muista asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin vaikutuksia olisi arvioitava kumulatiivisesti.

1.1.2 *Tšekki*

(76) Tšekkiläinen vientiä harjoittava tuottaja katsoi, että Tšekistä peräisin olevien tempervalurautaisten liitososien tuontia ei pitäisi kumuloida muista asianomaisista maista tulevan tuonnin kanssa, koska Tšekistä tuodut liitososat eivät kilpailleet kyseisistä muista maista tuotujen liitososien eivätkä useimpien yhteisön tuotannonalaan kuuluvien yritysten valmistamien ja myymien liitososien kanssa. Kyseinen tšekkiläinen vientiä harjoittava tuottaja väitti tältä osin, että suurin osa sen valmistamista liitososista myytiin rajoitetulla alueella yhteisön markkinoilla.

(77) Tutkimus on kuitenkin osoittanut, että merkittävä osa Tšekistä peräisin olevista tuotteista vietiin useaan eri jäsenvaltioon. Vaikka lisäksi otettaisiinkin huomioon, että loppuosa Tšekistä peräisin olevasta tuonnista keskittyy vain yhteen jäsenvaltioon, tätä ei sinänsä voida pitää tekijänä, jonka perusteella kumulatiivisesta arvioinnista voitaisiin luopua, sillä huomioon on otettava kyseisten markkinoiden koko, muista asianomaisista maista näille markkinoille tulevan tuonnin suuri määrä ja se seikka, että myös yhteisön tuotannonala myy merkittäviä tuotemääriä näille markkinoille.

(78) Tämän perusteella voidaan vahvistaa alustavat päätelmät, joiden mukaan Tšekistä peräisin olevaa tuontia on aiheellista arvioida kumulatiivisesti.

1.1.3 *Korean tasavalta*

(79) Korealainen vientiä harjoittava tuottaja katsoi, että Korean tasavallasta peräisin olevaa tuontia ei pitäisi kumuloida muista asianomaisista maista tulevan tuonnin kanssa, koska korealaisilla liitososilla on tiettyjä teknisiä erityispiirteitä: niiden ulko- ja sisäkierteet ovat kartiokierteitä, kun taas muissa yhteisössä käytettävissä tempervalurautaisissa liitososissa ulkokierteet ovat yleensä kartiokierteitä ja sisäkierteet yhdensuuntaisia. Koreasta peräisin olevien tuotteiden, joita vietiin vain Yhdistyneen kuningaskunnan markkinoille, väitettiin kilpailevan vain ainoan brittiläisen tuottajan valmistamien tuotteiden kanssa, koska myös tämä valmisti liitososia, joiden molemmat kierteet ovat kartiokierteitä. Lisäksi on väitetty, että tutkimusajanjakson aikana Yhdistyneen kuningaskunnan markkinoille toimitettiin vain vähäisiä määriä liitososia, joiden toinen kierre on kartiokierre ja toinen kierre yhdensuuntainen. Näin ollen vahinkoa aiheuttavaa polkumyyntiä voitaisiin väitteiden mukaan arvioida ainoastaan aluetasolla tai ei lainkaan.

(80) Vahinkoa aiheuttavan polkumyynnin alueellisesta arvioinnista on todettava, että perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa vahvistetut asiaa koskevat edellytykset eivät kaikilta osin täyttyneet. Tarkasteltavana olevaa tuotetta myivät Yhdistyneen kuningaskunnan markkinoille tarkastelujakson aikana kyseisen brittiläisen tuottajan lisäksi myös muut yhteisön tuottajat ja asianomaisten maiden vientiä harjoittavat tuottajat sekä muiden kolmansien maiden vientiä harjoittavat tuottajat. Tutkimus osoitti lisäksi, että Yhdistyneen kuningaskunnan markkinoilla on erityisesti tutkimusajanjaksona myyty merkittäviä määriä liitososia, joiden toinen kierre on kartiokierre ja toinen kierre yhdensuuntainen; niiden osuus tarkasteltavana olevan tuotteen paikallisesta kulutuksesta on selvästi yli 20 prosenttia, mitä ei voida pitää vähäisenä.

(81) Tämän perusteella voidaan vahvistaa, että Koreasta peräisin olevaa tuontia on aiheellista arvioida kumulatiivisesti yhdessä muista asianomaisista maista tulevan tuonnin kanssa.

1.1.4 *Thaimaa*

(82) Thaimaalainen vientiä harjoittava tuottaja toisti väitteensä, jonka mukaan Thaimaasta peräisin olevien tempervalurautaisten liitososien tuontia ei pitäisi kumuloida muista asianomaisista maista tulevan tuonnin kanssa, koska tuonti Thaimaasta väheni tarkastelujaksolla, mikä näkyy, kun sen osuus ilmaistaan prosentteina kaikesta yhteisöön suuntautuvasta tuonnista eli kokonaistuonnista, joka käsittää sekä tarkasteltavina olevista maista että muista kolmansista maista tulevan tuonnin.

(83) Tältä osin olisi huomattava ensinnäkin, että perusasetuksen 3 artiklan 3 kohdan mukaan huomiota on kiinnitettävä polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrään, joka, jos se ilmaistaan suhteellisesti, on laskettava suhteessa yhteisön tuotantoon tai kulutukseen. Tässä tutkimuksessa asianomaisista maista tulevan tuonnin määrä on ilmaistu suhteessa yhteisön kulutukseen. Thaimaan markkinaosuus oli näin laskettuna tutkimusajanjaksona enemmän kuin yksi prosentti, mitä ei yhteisön lainsäädännössä pidetä vähäpätöisenä. Lisäksi Thaimaasta tulevan tuonnin osuus oli tutkimusajanjaksona yli kolme prosenttia kaikesta yhteisöön suuntautuvasta tuonnista eli selvästi yli WTO:ssa vahvistetun vähimmäistason.

(84) Tarkastelujakson osalta todettujen tuonnin kehityssuuntien ja edellä selostetun perusteella voidaan todeta, että Thaimaasta peräisin olevan tuonnin kehitys ei eronnut muista asianomaisista maista tulevan tuonnin kehityksestä, joten sen kumulointi kyseisten muiden maiden kanssa on perusteltua. Kun lisäksi otetaan huomioon merkittävää polkumyyntiä koskevat päätelmät ja käytetyt jakelukanavat, voidaan vahvistaa, että Thaimaasta peräisin olevaa tuontia on aiheellista arvioida kumulatiivisesti yhdessä muista asianomaisista maista tulevan tuonnin kanssa.

1.1.5 *Kumulaatiota koskevat päätelmät*

(85) Edellä selostetun perusteella voidaan todeta tutkimuksen vahvistaneen, että perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut kumulatiivisen arvioinnin edellytykset täyttyvät, koska polkumyyntimarginaali on kaikkien tarkasteltavina olevien maiden osalta vähimmäistasoa suurempi eikä tuonnin määrä ole yhdessäkään tapauksessa vähäpätöinen. Lisäksi tuotavien tuotteiden välisten kilpailuedellytysten sekä tuotavien tuotteiden ja yhteisön samankaltaisen tuotteen välisten kilpailuedellytysten todettiin olevan vertailukelpoisia. Tutkimus osoitti, että tuotavat tuotteet ja yhteisön tuotannonalan tuotteet olivat kaikissa tapauksissa fyysisiltä ja teknisiltä ominaisuuksiltaan samanlaisia, että hintojen kehitys oli samanlaista ja että hinnat olivat merkittävästi alhaisempia kuin yhteisön tuotannonalan hinnat ja että kaikkia tuotavia tuotteita samoin kuin yhteisössä tuotettuja tuotteita myydään samojen tai samankaltaisten myyntikanavien kautta. Tästä syystä voidaan vahvistaa alustavat päätelmät, joiden mukaan asianomaisista maista peräisin olevaa tuontia on aiheellista arvioida kumulatiivisesti.

1.2 **Hinnan alittavuus**

1.2.1 *Valko- ja mustaydinvalurautaisia liitososia koskevat oikaisut*

(86) Eräät asianomaiset osapuolet katsoivat, että tuotavien tuotteiden (mustaydinvalurautaiset liitososat) ja yhteisössä tuotettujen tuotteiden (yleensä valkoydinvalurautaisia liitososia) hintoja vertailtaessa olisi tehtävä oikaisuja, joissa otetaan huomioon myyntihintoihin vaikuttavat erot tuotekuvassa ja tuotantomenetelmissä (erityisesti hehkutusmenetelmissä, sillä valkoydinvalurautaisten liitososien tuotantokustannukset ovat väitteiden mukaan suuremman energiankulutuksen vuoksi korkeammat kuin mustaydinvalurautaisten liitososien).

a) Tuotekuva

(87) Tältä osin todettiin, että tapauksissa, joissa sama osapuoli myi sekä musta- että valkoydinvalurautaisia liitososia ja joissa tuotekuvan erojen olisi siten pitänyt olla havaittavissa, tällaisia eroja ei todellisuudessa havaittu, eivätkä ne ainakaan näkyneet hintaeroina (ks. myös 2.2 kohta). Myöskään tuotteen käyttäjät eivät tutkimuksen mukaan tee eroa valko- ja mustaydinvalurautaisten liitososien välillä. Näin ollen valko- ja mustaydinvalurautaisten liitososien eroja koskevan väitteen perusteella ei voitu tehdä oikaisuja.

b) Tuotantokustannukset ja myyntihinta

(88) Tuotantokustannusten eroja ja niiden mahdollisia vaikutuksia myyntihintoihin koskevien väitteiden osalta voidaan todeta, että musta- ja valkoydinvalurautaisten liitososien valmistuskustannusten rakennetta voitiin tarkastella yksityiskohtaisesti käytettävissä olevien tietojen perusteella. Täydellinen hiilenpoisto valkoydinvalurautaisia liitososia valmistettaessa kuluttaa enemmän energiaa kuin mustaydinvalurautaisten liitososien edellyttämä osittainen hiilenpoisto, mutta tutkimuksen mukaan energiakustannukset ovat vain pieni osa kokonaistuotantokustannuksista, minkä lisäksi näiden kahden menetelmän ero ei todellisen energiankulutuksen ja siitä aiheutuvien kustannusten osalta ole merkittävä ja riippuu enemmänkin asianomaisen tuottajan tuotantolaitteistosta ja sen energiatehokkuudesta.

(89) Myyntihintojen osalta voitiin lisäksi todeta, että kun yhteisössä tuotettuja musta- ja valkoydinvalurautaisia liitososia myytiin samoilla markkina-alueilla, mustaydinvalurautaisten osien hinnat olivat, toisin kuin eräät asianomaiset osapuolet olivat väittäneet, joissakin tapauksissa jopa korkeampia. Lisäksi käytettävissä olevat tiedot osoittivat, että tukkukauppiaat ja jakelijat usein jälleenmyivät asianomaisista maista hankkimiaan mustaydinvalurautaisia liitososia ja yhteisön tuotannonalalta hankkimiaan valkoydinvalurautaisia liitososia samoilla hinnoilla erottelematta näitä liitososia käytetyn valuraudan laadun mukaan.

(90) Nämä väitteet on tästä syystä hylättävä.

1.2.2 *Markkinasegmenttejä koskevat oikaisut*

(91) Eräät asianomaiset osapuolet väittivät, että tempervalurautaisten liitososien markkinat jakautuvat kolmeen segmenttiin tiettyjen yhteisön tuottajien ja tiettyjen vientiä harjoittavien tuottajien valmistamien tuotteiden erilaisten hintaluokkien ja luotettavuuden mukaan. Tämän perusteella väitettiin, että hintavertailun olisi perustuttava kolmeen eri markkinasegmenttiin (korkea taso, keskitaso ja alhainen taso), joihin yhteisön eri tuottajat ja vientiä harjoittavat tuottajat kuuluivat.

(92) Vaikka objektiivisia ja selviä perusteita markkinoiden jakamiselle kolmeen eri segmenttiin ei esitettykään, komissio tutki, johtaisiko näihin väitettyihin markkinasegmentteihin perustuva hintavertailu erilaisiin hinnan alittavuutta koskeviin tuloksiin. Tutkimuksessa ei voitu todeta merkittäviä eroja suhteessa siihen menetelmään, jota käytettiin alustavassa tutkimuksessa ja joka perustui yhteisön tuottajien painotettujen keskimääräisten vapaasti tehtaalla -hintojen ja kunkin asianomaisen vientiä harjoittavan tuottajan painotettujen keskimääräisten vientihintojen vertailuun tempervalurautaisten liitososien kunkin lajin osalta.

(93) Näin ollen voidaan päätellä, että vaikka tutkimus osoittikin, että oletetuissa segmenteissä saattaa olla tiettyjä eroja, objektiivisia perusteita yhteisön tuotannonalan ja vientiä harjoittavien tuottajien jakamiselle eri segmentteihin ei ole käytettävissä. Alustavassa tutkimuksessa käytetty menetelmä voidaan tästä syystä vahvistaa.

1.2.3 *Hinnan alittavuutta koskeva päätelmä*

(94) Edellä selostettu huomioon ottaen hinnan alittavuuden marginaaleja tarkasteltiin uudelleen ja tarvittaessa muutettiin asianomaisten osapuolten toimittamien todisteiden perusteella. Japania koskeva painotettu keskimääräinen hinnan alittavuus, ilmaistuna prosentteina yhteisön tuotannonalan hinnoista, pieneni tarkistusten jälkeen 16,2 prosenttiin. Muiden asianomaisten maiden osalta voidaan vahvistaa alustavasti määritetyt, painotetut keskimääräiset hinnan alittavuudet.

2 ***Yhteisön tuotannonalan tilanne***

2.1 **Talouden osoittimien valinta**

(95) Yksi asianomainen osapuoli väitti, että polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusten arviointi ei ollut pätevä, koska tiettyjä WTO:n polkumyyntisopimuksen 3 artiklan 4 kohdassa mainittuja vahinkoa kuvaavia tekijöitä ei ollut tutkittu.

(96) Tältä osin olisi huomattava, että WTO:n polkumyyntisopimuksessa ja perusasetuksessa ei edellytetä kaikkien tekijöiden tutkimista täysin samalla tavoin. Tässä nimenomaisessa tapauksessa on lisäksi vahinkoa arvioitaessa otettu huomioon kaikki ne tekijät, joilla on katsottu olevan vaikutusta yhteisön tuotannonalan tilanteeseen. Näin ollen tämä väite on hylättävä.

2.2 **Kehityssuuntien tarkastelu**

(97) Tšekkiläinen vientiä harjoittava tuottaja väitti lisäksi, että yhteisön tuotannonalalle ei ollut aiheutunut perusasetuksen 3 artiklassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa, sillä jos komissio olisi ottanut tarkastelunsa lähtökohdaksi vuoden 1996 eikä useissa tapauksissa käyttämäänsä vuotta 1995, monet talouden osoittimet olisivat itse asiassa näyttäneet kehityksen kulkeneen myönteiseen suuntaan.

(98) Tältä osin on ensinnäkin todettava, että polkumyynti ja yhteisön tuotannonalan kärsimä vahinko on määritettävä tutkimusajanjakson osalta. Määritettäessä, onko vahinkoa aiheutunut, otetaan huomioon muun muassa tutkimusajanjaksoa edeltävien vuosien kehitys ja kehityssuunnat, mutta tämä tehdään vain tutkimusajanjaksoa koskevien tulosten merkityksen selventämiseksi. Tässä tapauksessa tutkimusajanjakso alkoi huhtikuusta 1998; mielekkään kuvan saamiseksi vahingon osoittimien kehityksestä katsottiin lisäksi tarkoituksenmukaiseksi ottaa huomioon vähintään kolme sitä edeltävää kalenterivuotta (1995—1997). Vuoden 1996 käyttäminen vertailuvuotena ei myöskään muuttaisi vahinkoa koskevan tarkastelun tuloksia. Yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko näkyisi päinvastoin vielä selvemmin tiettyjen vahingon osoittimien kuten kannattavuuden ja varastojen kehityksessä. Muut vahingon osoittimet olisivat noudattaneet samaa kielteistä kehityssuuntaa, lukuun ottamatta investointeja sekä tuotantomäärää, jonka kasvu kuitenkin johti varastojen lisääntymiseen.

(99) Näistä syistä edellä mainittua väitettä ei voida hyväksyä.

2.3 **Vahinkoa koskeva päätelmä**

(100) Edellä selostetun perusteella voidaan vahvistaa väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 160 kappaleessa esitetyt alustavat päätelmät yhteisön tuotannonalalle aiheutuneesta merkittävästä vahingosta.

I **SYY-YHTEYS**

1 ***Tarkasteltavana olevan tuonnin vaikutukset***

(101) Eräät asianomaiset osapuolet väittivät, että syy-yhteyttä koskeva arvio oli virheellinen, koska yhteisön tuotannonala pystyi nostamaan hintojaan tarkastelujaksolla; tuotannon ja tuotantokapasiteetin kehitys, työllisyyden heikkeneminen ja toiminnan tappiollisuus puolestaan johtuivat niiden mukaan muista tekijöistä kuin polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista ja erityisesti yhteisön tuotannonalan päätöksestä järkiperäistää tuotantoaan ja siitä, että sen oli noudatettava eurooppalaisia ympäristöstandardeja. Yksi asianomainen osapuoli kyseenalaisti lisäksi alustavan päätelmän, joka koskee Saksassa sijainneen tempervalurautaisten liitososien tuotantolaitoksen sulkemista, ja väitti, että kyseisen tuottajan tuotanto oli itse asiassa siirretty Itävaltaan, eikä tätä tekijää sen vuoksi voitu pitää merkkinä yhteisön tuotannonalalle aiheutuneesta vahingosta.

(102) Yleisesti korostettakoon, että yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa on arvioitava tutkimusajanjakson perusteella. Sitä edeltävät vuodet ja niiden kehityssuunnat auttavat ymmärtämään todetun vahingon taustaa. Tämän menettelyn yhteydessä tehdystä tutkimuksesta kävi ilmi, että yhteisön tuotannonala toteutti uudelleenjärjestelyjä vuonna 1995, mistä oli seurauksena ja osoituksena se, että kyseisenä vuonna tuotanto väheni ja työllisyys heikkeni, investointien määrä oli merkittävä ja kannattavuus heikko. Näiden uudelleenjärjestelyjen tulokset alkoivat näkyä vuonna 1996, kuten tuotannon kasvu ja taloudellisen tuloksen paraneminen osoittavat (kannattavuus parani 3,6 prosenttiyksikköä vuosina 1995—1996). Markkinoiden kehitys on kuitenkin tehnyt tyhjäksi nämä tulokset ja muut hyödyt, joita kyseisistä järjestelyistä kohtuudella olisi voinut odottaa koituvan yhteisön tuotannonalalle. Tarkasteltavina olevista maista tulevan tuonnin määrä alkoi kasvaa ja sen hinnat laskea vuonna 1996 samalla, kun yhteisön tuotannonalan myyntimäärät ja markkinaosuus alkoivat pienentyä, mikä kehitys jatkuikin sitten tarkastelujakson loppuosan ajan. Yhteisön tuotannonalan myynnin väheneminen johti varastojen kasvuun ja siihen, että kannattavuus, joka oli parantanut vuosina 1995—1996, heikkeni 2,3 prosenttiyksikköä vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välillä (– 9 prosenttiin).

(103) Yhteisön tuotannonalan myyntihintojen kehityksen osalta tutkimus osoitti, että vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välillä tapahtunut 5 prosentin nousu yhteisön tuotannonalan keskimääräisissä myyntihinnoissa tapahtui kahdessa vaiheessa: ensimmäisen kerran hintoja nostettiin vuosina 1995—1996, jolloin markkinahinnat nousivat yleisesti, ja toisen kerran vuosina 1997—1998, jolloin ainoastaan yhteisön tuotannonala ja muut kolmannet maat korottivat hintojaan, kun taas tarkasteltavina olevien maiden hinnat laskivat merkittävästi. Tätä hintojen kehitystä tarkasteltaessa olisi otettava huomioon, että tarkasteltavana olevan tuonnin aiheuttama hintapaine näkyi lähinnä yhteisön tuotannonalan myyntimäärissä ja markkinaosuuksissa eikä niinkään sen hintatasossa. Asianomaisista maista peräisin oleva halpatuonti jätti yhteisön tuotannonalalle kaksi vaihtoehtoa: säilyttää hinnat entisellään silläkin uhalla, että menettää markkinaosuuttaan, tai laskea hintojaan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin hintojen mukaisiksi myyntimäärien pitämiseksi ennallaan. Se päätti säilyttää hintansa entisellään, mutta tämän seurauksena myyntimäärät laskivat, mikä vaikutti kannattavuuteen niin, että toiminta kääntyi tappiolliseksi vuoden 1996 jälkeen.

(104) Yhteisön tuotannonalan tuotantomäärien kehityksen ja erityisesti Saksassa sijainneen tuotantolaitoksen sulkemisen osalta tutkimus vahvisti, että kyseinen laitos suljettiin vuoden 1995 lopussa ja että tuotantoa ei siirretty Itävaltaan, kuten yksi asianomainen osapuoli oli väittänyt. Itse asiassa ainoastaan pieni osa varastoa siirrettiin sinne.

(105) Edellä selostetun perusteella voidaan vahvistaa väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 170 kappaleessa esitetyt päätelmät.

2 *Tuonti muista kolmansista maista*

(106) Eräät asianomaiset osapuolet asettivat kyseenalaisiksi komission alustavat päätelmät, jotka koskevat muista kolmansista maista (Turkista, Bulgariasta ja Puolasta) tuotavien tuotteiden vaikutusta yhteisön tuotannonalan tilanteeseen.

(107) Eurostatin tietojen mukaan tuonti muista kolmansista maista väheni tarkastelujakson aikana määrällisesti noin 14 prosenttia ja sen markkinaosuus pieneni samanaikaisesti noin yhden prosenttiyksikön. Kyseisen tuonnin hinnat nousivat keskimäärin 15 prosenttia ja olivat 17 prosenttia korkeammat kuin tarkasteltavina olevista maista tulevan tuonnin keskihinnat.

2.1 **Turkki**

(108) Turkista peräisin olevan tuonnin hintojen painotettu keskiarvo oli tutkimusajanjaksona noin kymmenen prosenttia korkeampi kuin tarkasteltavana olevan tuonnin hintojen painotettu keskiarvo; sen markkinaosuus pysyi vakaana ja oli noin yksi prosentti yhteisön kulutuksesta.

2.2 **Bulgaria**

(109) Bulgariasta peräisin olevan tuonnin määrä kasvoi tarkastelujaksolla 43 tonnista 1 109 tonniin, mutta suhteellisesti tarkasteltuna tämä tuonti ei ole niin merkittävää, että sillä olisi vaikutusta yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon ja tarkasteltavina olevista maista peräisin olevan tuonnin välistä syy-yhteyttä koskeviin päätelmiin: kyseisen tuonnin osuus markkinoista oli tutkimusajanjaksona 1,8 prosenttia, tarkasteltavina olevan tuonnin markkinaosuus puolestaan 28,6 prosenttia. Lisäksi kyseisen tuonnin hinnat nousivat tarkastelujakson aikana noin 11 prosenttia ja olivat tutkimusajanjaksona noin viisi prosenttia korkeammat kuin tarkasteltavina olevan tuonnin painotetut keskimääräiset hinnat.

2.3 **Puola**

(110) Puolasta tulevan tuonnin markkinaosuus pysyi suhteellisen vakaana tarkastelujaksolla ja sen keskihinnat olivat noin 27 prosenttia korkeammat kuin tarkasteltavana olevan tuonnin keskihinnat.

2.4 **Muita kolmansia maita koskeva päätelmä**

(111) Edellä esitetyn perusteella voidaan vahvistaa, että vaikka muista kolmansista maista peräisin olevalla tuonnilla onkin saattanut olla vaikutusta yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen merkittävään vahinkoon, sen vaikutus ei ole ollut niin suuri, että se riittäisi poistamaan polkumyynnin ja todetun vahingon välisen syy-yhteyden.

3 *Korvattavuuden vaikutus*

(112) Eräät asianomaiset osapuolet kyseenalaistivat alustavat päätelmät tempervalurautaisten liitososien korvaamisesta muista materiaaleista kuten kuparista ja muovista valmistetuilla liitososilla ja tämän vaikutuksesta yhteisön tuotannonalan tilanteeseen.

(113) Asiaa tarkemmin tutkittaessa on vahvistunut, että valurautaa korvattiin muilla materiaaleilla kuten kuparilla ja muovilla lähinnä 1980-luvulla. Tämän jälkeen korvaavien materiaalien suosio väheni ja tempervalurautaisten liitososien käyttö vakiintui erityisesti sellaisissa käyttötarkoituksissa, jotka edellyttävät fyysistä kestävyyttä, vastustuskykyä sekä erityistä veto- ja venytyslujuutta. Näin ollen materiaalin korvattavuus ei ole voinut vaikuttaa merkittävästi yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon, mistä osoituksena on myös se, että tutkimuksen mukaan kulutus on pysynyt suhteellisen vakaana.

4 *Syy-yhteyttä koskeva päätelmä*

(114) Edellä selostetun perusteella voidaan vahvistaa väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 155—170 kappaleessa esitetyt syy-yhteyttä koskevat alustavat päätelmät.

J YHTEISÖN ETU

1 *Käyttäjien etu*

(115) Yksi asianomainen osapuoli katsoi, että palosuojausalan etua ei ollut otettu asianmukaisesti huomioon.

(116) Olisi huomattava, että yksikään palosuojausalalla toimiva käyttäjä ei ilmoittautunut tutkimuksen aikana. Tätä voidaan sinänsä pitää osoituksena siitä, että polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotolla tai niiden käyttöönotosta luopumisella ei juurikaan ole merkitystä kyseisen alan kannalta. Tätä päätelmää tukee se seikka, että muiden alojen yhteistyössä toimineiden käyttäjien osalta voitiin todeta, että tarkasteltavana olevan tuotteen osuus niiden kokonaiskustannuksista on noin yksi prosentti.

2 *Yhteisön etua koskeva päätelmä*

(117) Koska esille ei ole tullut muita yhteisön etua koskevia uusia tietoja, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 171—179 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan käytettävissä olevien tietojen perusteella vahvistaa.

K LOPULLISET POLKUMYYNTITOIMENPITEET

1 *Vahingon korjaava taso*

(118) Käyttöön otettavien lopullisten toimenpiteiden tason määrittämiseksi vahvistetaan, että polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin hinnat olisi nostettava vahinkoa aiheuttamattomalle tasolle. Tullin taso vahvistetaan perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti joko näin määritetyn vahinkomarginaalin tai todettujen polkumyyntimarginaalien perusteella riippuen siitä, kumpi näistä on alempi. Koska uusia tietoja ei ole esitetty, voidaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 181 kappaleessa esitetty vahinkomarginaalin määritysmenetelmä vahvistaa.

2 *Kroatia ja Jugoslavia*

(119) Kroatiasta ja Jugoslaviasta tuotujen tempervalurautaisten liitososien markkinaosuudet olivat vähimmäistasoa, mistä syystä ehdotetaan, että kyseisessä tuonnissa ei oteta käyttöön polkumyyntitulleja ja että menettely päätetään näistä maista peräisin olevan tuonnin osalta.

3 *Lopulliset tullit*

(120) Edellä esitetyn perusteella katsotaan, että muista asianomaisista maista peräisin olevassa tuonnissa olisi otettava käyttöön lopullinen polkumyyntitulli.

(121) Tapauksissa, joissa yhteistyö oli ollut laajaa, yhteistyöhön osallistumattomiin vientiä harjoittaviin tuottajiin sovellettava jäännöstulli vahvistettiin korkeimman yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta määritetyn polkumyyntitullin suuruiseksi. Tapauksissa, joissa yhteistyö oli ollut vähäistä, jäännöstulli vahvistettiin yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien viemien tuotelajien edustavan valikoiman osalta määritetyn korkeimman polkumyyntimarginaalin tai vahinkomarginaalin perusteella ja näistä alhaisempaa prosenttimäärää soveltaen.

(122) Edellä todetun perusteella ehdotetut lopulliset tullit ovat prosentteina cif yhteisön rajalla tullaamattomana -hinnasta ilmaistuna seuraavat:

Maa	Yritys	Lopullinen tulli (%)
Brasilia	Indústria de Fundição Tupy Ltda	34,8
	Muut	34,8
Tšekki	Moravské Zelezárny a.s.	26,1
	Muut	26,1

Maa	Yritys	Lopullinen tulli (%)
Japani	Hitachi Metals Ltd	26,9
	Muut	33,6
Korean tasavalta	Yeong Hwa Metal Co. Ltd	13,4
	Muut	23,4
Thaimaa	BIS Pipe Fitting Industry Company Ltd	22,1
	Siam Fittings Co. Ltd	12,4
	Thai Malleable Iron & Steel Co. Ltd	6,3
	Muut	22,1
Kiina	Kaikki yritykset	49,4

(123) Kaikki näiden yrityskohtaisten polkumyyntitullien soveltamiseen liittyvät pyynnöt (esim. yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyksiköiden perustamisen johdosta tehdyt) on toimitettava viipymättä komissiolle ([1]) ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta oleelliset tiedot ja erityisesti ne, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai kyseisiin uusiin tuotanto- tai myyntiyksiköihin liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkinamyynnin ja viennin muutoksia. Komissio muuttaa tarvittaessa tätä asetusta neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan saattamalla yksilöllisten tullien soveltamisalaan kuuluvien yritysten luettelon ajan tasalle.

4 ***Sitoumukset***

(124) Tässä yhteydessä on syytä muistaa, että tšekkiläinen vientiä harjoittava tuottaja on tarjonnut perusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan mukaista hintasitoumusta. Väliaikaisten polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönoton jälkeen myös korealainen vientiä harjoittava tuottaja ja yksi thaimaalaisista vientiä harjoittavista tuottajista tarjosivat hintasitoumuksia perusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Komissio katsoo, että tarjotut sitoumukset voidaan hyväksyä, koska ne korjaavat polkumyynnistä aiheutuvan vahingon. Lisäksi yritykset ovat sitoutuneet toimittamaan komissiolle säännöllisesti yksityiskohtaisia tietoja myynnistään, minkä ansiosta sitoumuksia voidaan valvoa tehokkaasti. Lisäksi komissio katsoo näiden viejien myynnin rakenteen perusteella, että tarjotun sitoumuksen kiertämisen vaara on varsin vähäinen.

(125) Myös japanilainen vientiä harjoittava tuottaja teki sitoumusehdotuksia. Yrityksen yhteistyöhalukkuus ja sen toimittamien tietojen tarkkuus ja luotettavuus olivat kuitenkin koko tutkimuksen ajan olleet heikkoja (ks. johdanto-osan 21 kappale). Komissio ei tästä syystä ole vakuuttunut siitä, että sen antamaa sitoumusta voitaisiin valvoa tehokkaasti. Lisäksi yrityksen vientimyynnissä oli osallisena useampia etuyhteydessä olevia tuojia, ja tämän myyntirakenteen katsottiin lisäävän sitoumuksen kiertämisen vaaraa. Näin ollen tarjotut sitoumukset hylättiin.

([1]) Euroopan komissio
Kauppapolitiikan pääosasto
Linja C
DM 24 - 8/38
Rue de la Loi / Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel.

(126) Sitoumusten noudattamisen ja niiden tehokkaan valvonnan varmistaminen edellyttää, että sitoumukseen perustuvan vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen yhteydessä on mahdollista saada vapautus tullista ainoastaan esittämällä asianomaisten jäsenvaltioiden tulliviranomaisille liitteessä luetellut tiedot sisältävä pätevä sitoumuslasku niiltä vientiä harjoittavilta tuottajilta, joiden tarjoamat sitoumukset on hyväksytty. Jos tällaista laskua ei esitetä tai jos se ei vastaa tulliviranomaisille esitettyjä tavaroita, sovelletaan, sitoumusten kiertämisen estämiseksi, asianmukaista polkumyyntitullia.

(127) Jos sitoumuksia rikotaan tai ne peruutetaan, polkumyyntitulli voidaan ottaa käyttöön perusasetuksen 8 artiklan 9 kohdan ja 10 artiklan mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli Brasiliasta, Japanista, Kiinan kansantasavallasta, Korean tasavallasta, Thaimaasta ja Tšekin tasavallasta peräisin olevien, CN-koodiin ex 7307 19 10 (Taric-koodiin 7307 19 10 10) kuuluvien kierteellisten tempervalurautaisten putkien liitos- ja muiden osien tuonnissa.

2. Vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen polkumyyntitulli on seuraavista maista peräisin olevien tuotteiden osalta seuraava:

Maa	Lopullinen tulli (%)	Taric-lisäkoodi
Brasilia	34,8	—
Tšekki	26,1	A999
Japani	33,6	A999
Kiinan kansantasavalta	49,4	—
Korean tasavalta	23,4	A999
Thaimaa	22,1	A999

3. Edellä säädettyjä tulleja ei sovelleta seuraavassa taulukossa lueteltujen yritysten valmistamiin tuotteisiin, joihin sovelletaan sen sijaan seuraavia polkumyyntitulleja:

Maa	Yritys	Lopullinen tulli (%)	Taric-lisäkoodi
Japani	Hitachi Metals Ltd Seavans North 2-1, Shibaura 1-Chome Minato-Ku Tokyo 105-8614 Japani	26,9	A092
Korean tasavalta	Yeong Hwa Metal Co. Ltd 363-6, Namyang-dong, Chinhae, Kyongman Korean tasavalta	13,4	A093

Maa	Yritys	Lopullinen tulli (%)	Taric-lisäkoodi
Thaimaa	BIS Pipe Fitting Industry Co. Ltd 107 Moo 4, Petchkasem Rd., Omnoi, Kratumban Samutsakorn 74130 Thaimaa	22,1	A094
	Siam Fittings Co. Ltd 100/1-100/2, Moo 2, Settakit 1 Road, Omnoi, Krathumban Samutsakorn 74130 Thaimaa	12,4	A095
	Thai Malleable Iron & Steel Co. Ltd 469/19 Rama III Road, Yannawa Bangkok 10120 Thaimaa	6,3	A096

4. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, lopullista tullia ei sovelleta tuonnin yhteydessä tuotteisiin, jotka luovutetaan vapaaseen liikkeeseen 2 artiklan säännösten mukaisesti.

5. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

1. Tuonnissa ei kanneta 1 artiklalla käyttöön otettuja polkumyyntitulleja, jos tuotavat tuotteet on tuottanut ja myynyt yhteisöön vietäviksi jokin 3 kohdassa mainituista yrityksistä, jos niitä tulliselvitettäviksi ilmoitettaessa on käytetty asianmukaista Taric-lisäkoodia ja jos 2 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

2. Vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevaa ilmoitusta tehtäessä on mahdollista saada vapautus tullista ainoastaan esittämällä toimivaltaisen jäsenvaltion tulliviranomaisille jonkin 3 kohdassa mainitun vientiyrityksen antama pätevä sitoumuslasku, joka sisältää tämän asetuksen liitteessä luetellut keskeiset tiedot. Tullista vapauttamisen edellytyksenä on lisäksi se, että tullille tulliselvitystä varten esiteltävät tavarat vastaavat tarkoin sitoumuslaskussa esitettyä kuvausta.

3. Sitoumuslaskulla tapahtuvaa tuontia tulliselvitettäväksi ilmoitettaessa on käytettävä seuraavia Taric-lisäkoodeja:

Maa	Yritys	Taric-lisäkoodi
Tšekki	Moravské Zelezárny a.s. Repcinska 86 77900 Olomouc 9 Tšekki	A097
Korean tasavalta	Yeong Hwa Metal Co. Ltd 363-6, Namyang-dong, Chinhae, Kyongman Korean tasavalta	A093
Thaimaa	BIS Pipe Fitting Industry Co. Ltd 107 Moo 4, Petchkasem Rd., Omnoi, Kratumban Samutsakorn 74130 Thaimaa	A094

3 artikla

Kannetaan lopullisesti asetuksella (EY) N:o 449/2000 käyttöön otettujen väliaikaisten polkumyyntitullien vakuutena olevat määrät lopullisten tullien tasoisina. Lopullisen polkumyyntitullin ylittävät vakuutena olevat määrät vapautetaan. Jos lopulliset tullit ovat korkeammat kuin väliaikaiset tullit, vain väliaikaisia tulleja vastaavat vakuutena olevat määrät kannetaan lopullisesti.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä elokuuta 2000.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

H. VÉDRINE

LIITE

Asetuksen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa sitoumuslaskussa ilmoitettavat tiedot:

1. Taric-lisäkoodi, johon luokiteltuna laskuun sisältyvät tavarat voidaan tullata yhteisön rajalla (ilmoitetaan asetuksessa).
2. Tavaroiden tarkka kuvaus, johon sisältyy:
   — tuotteen ilmoituskoodi (ilmoitetaan asianomaisen vientiä harjoittavan tuottajan esittämässä sitoumuksessa), johon sisältyy lajinumero, läpimitta ja pintakäsittely,
   — CN-koodi,
   — määrä (yksikköinä).
3. Myyntiehdot, joihin sisältyy:
   — yksikköhinta,
   — sovellettavat maksuehdot,
   — sovellettavat toimitusehdot,
   — kaikki alennukset ja hyvitykset.
4. Sen etuyhteydettömän tuojan nimi, jota yritys suoraan laskuttaa.
5. Sitoumuslaskun laatineen työntekijän nimi ja seuraava allekirjoitettu ilmoitus:

   ”Allekirjoittanut vahvistaa, että tässä laskussa tarkoitettujen tavaroiden myynti Euroopan yhteisöön suoraan vietäviksi tapahtuu … (yrityksen nimi) esittämän ja Euroopan komission asetuksella (EY) N:o 449/2000 tai päätöksellä K(2000)XXX hyväksymän sitoumuksen soveltamisalan ja ehtojen mukaisesti ja että tässä laskussa esitetyt tiedot ovat täydelliset ja asianmukaiset.”